

ODEŠEL JOSEF BARAŠ

S trvalým zájmem o dění v cukrovarnickém průmyslu až do poslední chvíle, s velkými odbornými zkušenostmi a rozhledem, s širokým humanitním vzděláním a s hlubokým zájmem o přírodu zejména pak o květiny, tak mi zůstane v paměti diplomovaný technik MUDr. Josef Baraš. Bohužel mi nezbývá než podat smutnou zprávu, že počátkem letošního ledna opustil řady starší generace cukrovarníků.

Josef Baraš se narodil v Olomouci v roce 1926 v rodině cukrovarnického chemika. Prostředí cukrovaru a profese cukrovarníka původně neměla mít v synovi pokračování. Po studiu na reálných gymnáziích v Břeclavi, Olomouci a Kyjově a po válečných peripetiích s totálním nasazením studoval medicínu. V roce 1949 však byl vyhozen, pracoval jako nádeník na statku a následně pokračoval prodlouženou vojenskou službou.

Až po letitém úsilí otce se Josef Baraš dostal do cukrovaru v Němčicích nad Hanou, do laboratoře a následně do provozu. Nebyla to jeho první kampaň, již od konce války praktikoval o kampaních v Bzenci. Při zaměstnání pak vystudoval SPŠCHT v Praze a Podnikový institut v Olomouci, zakončený v roce 1971.

V roce 1959 převzal vedení němčického cukrovaru na dlouhých téměř osmadvacet let. Stal se tak služebně nejstarším

ředitelem. Prakticky trvale a úspěšně odrážel pokusy o zrušení závodu, stabilizoval celý provoz a naopak prosadil značné rekonstrukce a změny, díky kterým cukrovar fungoval až do zastavení výroby. Obnovil na Moravě výrobu cukru bridge a dokázal stabilně vyrábět cukr pro západní trhy (z tehdejšího pohledu).

V důchodu ještě krátce vypomáhal na podniku v oblasti investic. Po listopadu 1989 dosáhl satisfakce dokončením vysokoškolských studií a v roce 1991 se stal doktorem medicíny. Následně se plně věnoval svému milému koníčku – pěstování květin, zejména narcisů. Neztratil však zájem o dění v cukerním oboru, byl dokonce dlouholetým soudním znalcem.

Skončila Barašova dlouhá cukrovarnická dráha navíc symbolicky téměř současně s cukrovařem, ve kterém působil celý profesní život – ať už je to náhoda, či nikoliv. Stopa, kterou zde Josef Baraš zanechal, však přetrvává.

Daniel Froněk

